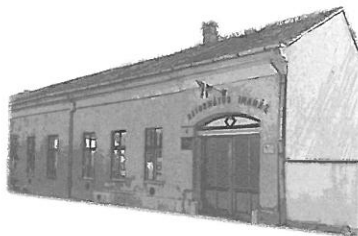

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTEŚÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

VI. évfolyam 4. sz. – 2010. Karácsony

ÖT ÉVSZÁM

A templom tornyában, fent a toronysisakban a közepső császárfán
fémlemezbe domborítva, öt évszám látható.

Üzenet a múltból – üzenet a jövődőknek. Az első:

1792

Ekkor készült el a torony. A templomtest korábban: 1783-1786 között. 1790-től már a tornyot is engedélyezte a bécsi császári udvar. Az előttünk járók nemzedékét az újabb engedély nem érte váratlanul és nem érte készületlenül.

Alapozás, falazás, ácsmunka és lemezborítás. A lemez horganylemez, jó másfél mm vastag. Egyenetlen: jelzi, hogy az még kézzel készült. Jó, hogy egy darabját eltették: ma is látjuk, hogy miből készítették.

88 esztendeig állta az idők próbatételeit. Mázolták-e közben? Feljegyzés nem őrzí, az emlékezet odáig nem terjed. A három emberöltő alatt cserére érett. A csere évszáma:

1880

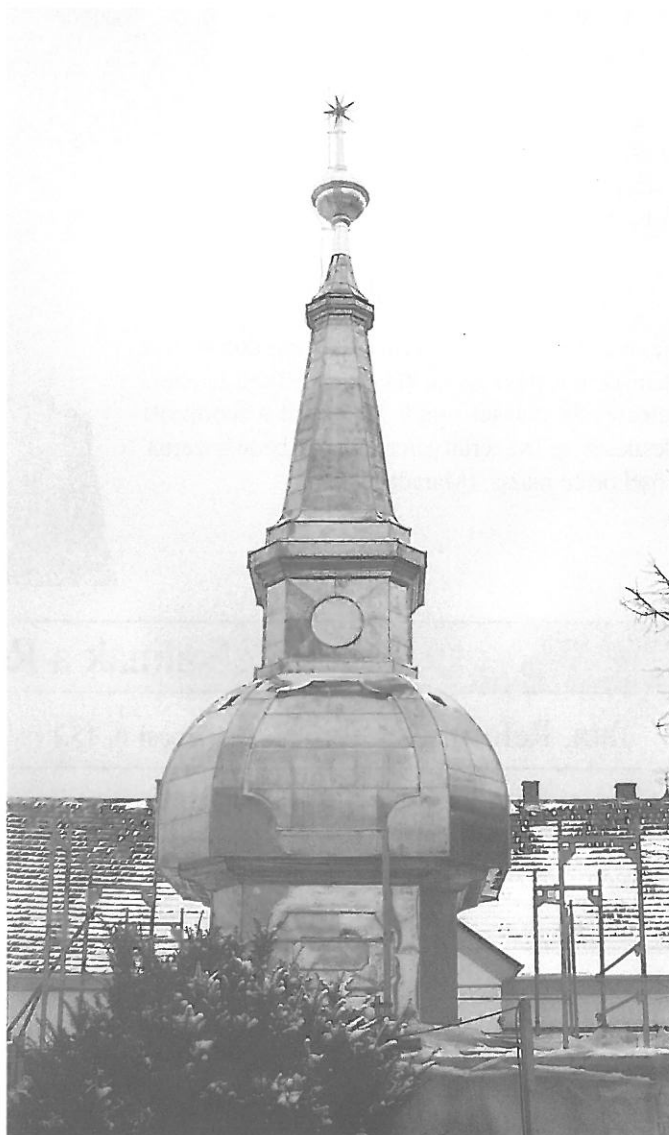
Az öt fémtáblácska között ez a leggyengébb anyag. A lemezt már nyilván gép hengerelte: szép egyenletes és vékony. Talán egy mm vastag sincs. Fekete bádóg: ezt biztosan mázolták (mázolni kellett volna...). Az akkori viszonyok között nyilván míniummal mázolták. Alpesi, „hegymászó” technikát az iparban akkor még alig használtak. Ettől az időtől volt piros a torony? Éppen fele ideig bírta, mint az eredeti.

44 év elteltével új fémtáblácska, új lemez jelzi: ismét változás történt. A következő évszám:

1924

Vékony, erőtlen, még a toronysisak belsejében is rozsdásodott anyag.

Ekkor, vagy már korábban kellett javítani a császárfát is? A császárfák mintegy hat méter hosszú, egy szál fából faragott, egyenletesen keskenyedő gyönyörű gerenda. Az utolsó másfél méternél, a torony csúcsdísz aljánál valószínű beázás következtében sérült. Két süllyszett, kovácsolt vas heveder tartja a helyén. Aggódva kérdeztük a műemléki hatóságot: Azt is cserélni kell?

Már felújítva, még a földön

Örömmel hallottuk a választ: „Nem. Ma már ez a javítás is műemléknek tekinthető.”

A következő javításig azonban ezután telt el a legkevesebb idő: 34 esztendő. Itt már az emlékezet határához érkezünk:

1958

Debreceni vállalkozó cserélte a lemezborítást: erős, 1,5 mm vastag horganyzott lemezre.

A vastag lemez segítette „pótolni” a faanyag hiányosságait. Több helyen 5-20 cm is elkorhadhat már az eredeti gerendázatból. Az erős lemez azonban „úgtett” mintha alatta lenne a gerenda.

A korábban (mínium-)piros tornyot ekkor szürkére mázolták („transzformátorház” festékkel).

Az emlékezet szerint a tataiak jelentős része felháborodott, így aztán a következő mázolásnál újra visszakapta piros (inkább meggybordó) színét a toronysisak. 5-8 évenként kérte a mázolást. A „modern” festékek sem állták a tűző nap forróságát (a lemez 70-80 C fokra is felhevül – hogy aztán egy hirtelen zivatarban 15-18 C fokra lehűljön).

A csúcsdísz mázolása rendre elmaradt. Így aztán a torony gombja kilyukadt (a vércsepár történetét már tudjuk). De a csillagot tartó nyárs töve is teljesen szétrozsdásodott: épp csak nem sodorta le egy erősebb vihar.

Amikor e sorokat írom, a toronysisak még a templomudvaron áll: fokozatosan kerül rá az új lemezborítás.

Egy biztos. Az új évszám már ott van a császárfán:

2010

Ez már 0,6 mm vastag rézlemezbe van domborítva. Amikor a tornyot leemelték, az óriásdaru műszere jelezte: 88 mázsát emelt le. Ebből a lebontott deszkaanyag, és a sérült gerendák súlya becslés szerint közel ötven mázsa. (Maradt valami?)

A tornyot javító vállalkozó pontosan számolt: a visszaemeléskor 125 mázsa súlyt kell felemelnie majd a darunak. A daru erre is képes, de akkor már ellensúlyokkal is készülnie kell.

Már az elején is jeleztük (az egyházközség Presbitériuma is ennek ismeretében hozta meg határozatát): ha rézzel borítjuk a toronysisakot, nem kell sem míniumpirosra, sem meggybordóra mázolni a lemezt.

A torony formája az eredeti – a színe nem az eddig megszokott. De megtakarítjuk az öt évenkénti mázolási költséget. Ismerünk tornyokat, amelyek három-négyszáz éve állják az időjárás próbatételeit az eredeti rézfedés alatt.

A felújítási munkák során először a csúcsdísz készült el. Az ember nem is gondolná: a csillag, az azt tartó lándzsa, a gömb (a torony gombja) és az alatta lévő szoknyácska – öt cm híján három méter. Ennek a bearanyozási költsége nem szerepelt az eredeti szerződésben, hiszen ezt egy másik vállalkozó készítette. A közel fél millió Ft-os többletköltséget azonban kedves adakozók és döntést hozó testvéreink kétszeresen is megszavazták.

A Presbitérium forma szerint is egyhangúlag így határozott. Az adakozók pedig kifejezetten erre a célra is hozták az adományukat.

A presbiteri gyűlésen így érvelt az egyik hozzászóló:

– Most kell bearanyozni, mert ha anélkül feltesszük, ott fenn sokkal nehezebb lenne!

Szívből reméljük, hogy a közeli jövőben nem kell újabb fémlemezbe domborított évszámok táblácskát felszögelni a császárfára.

(Hely természetesen van a továbbiaknak is.)

dr. Márkus Mihály

Ünnepi alkalmak a Református gyülekezetben

Tata, Református Templom (Kocsi ú. 15.)

December 24.	16.00	Istentisztelet
December 25.	10.00	Istentisztelet – Úrvacsora
	15.00	Istentisztelet
December 26.	10.00	Istentisztelet – Úrvacsora
	15.00	Istentisztelet – legátus
December 31.	16.00	Istentisztelet
Január 1.	10.00	Istentisztelet
	15.00	Istentisztelet
Január 2.	10.00	Istentisztelet – Hálaadás

Tóvárosi Imaház (Somogyi B. u. 5.)

December 24.	16.00	Istentisztelet
December 25.	09.00	Istentisztelet – Úrvacsora
	18.00	Istentisztelet
December 26.	09.00	Istentisztelet – Úrvacsora
	18.00	Istentisztelet – legátus
December 31.	16.00	Istentisztelet
Január 1.	09.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Január 2.	09.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet

Az arany, a tömjén és a mirha

A három napkeleti bölcs ajándékot is hozott: aranyat, tömjént és mirhát. Rábízták ezeket Máriára, Józsefekre, aztán, mivel öreg este volt már, és hosszú volt a vándorlás, mindannyian nyugovóra tértek.

Vagyis mégsem egészen: az ajándékok számára nem jött álom. Az arany ott csörgött a ládában, a tömjén ott illatozott egy kis dobozban, a mirha pedig egy tégelyben, és beszélgetni kezdtek az éjszaka sötétjében.

– Mi most már egy nagy király tulajdona lettünk – mondta az arany –, igazán előkelő, nem gondoljátok?

Én abban bízom, hogy amikor ez a csecsemő felnő, és uralkodni kezd, akkor én a kincseskamrájában leszek, sok más aranypénzzel, ékszerrel együtt, nemes társaságom lesz. A királyhoz, mivel hatalmas határtalan lesz, távoli országokból érkeznek újabb kincsek. Meghallgatjuk az ő történetüket is, de mi leszünk a kincseskamrája díszei.

A tömjén pedig azt mondta:

– Akkor, amikor a király majd elmegy a templomába imádkozni, a főpapok engem tesznek rá a tűzre, és az én illatom fogja betölteni a királyi szentélyt. Ezt nem minden közönséges tömjén mondhatja el magáról.

A mirha – nemes növényekből készített balsam – szintén álmódzott a kis tégelyben, s amikor társai elhallgattak, ő is bemutatkozott:

– Tudjátok-e, hogy én ki vagyok? Velem szokták a főpapokat és a királyokat fölkenni. Ez a Jézus most még kisbaba, de amikor majd nagy trónra lép, megkenik a tenyerét, a homlokát, énvelem. Én leszek az egyik főszereplő, amikor beiktatják a hatalomba.

Így tervezték a jövőt, s aztán – mivel az ábrándszövegben elálmosodtak – ők is elaludtak.

Másnap reggel arra ébredtek, hogy nagy a sürgés-forgás. Egykori gazdáik, a napkeleti bölcsök, már el is távoztak. Mária és József is szedelődzködött, fogták a csacsit, Mária fölült a hátára, a kis Jézust a karjára vette, József pedig gyalogszerrel indult útnak. Az arany, a tömjén és a mirha erősen fűlt, s azt kellett hallaniuk, hogy nem egy királyi palota felé indulnak, amiben ők reménykedtek, hanem valami távoli ország, Egyiptom felé, mert veszély leselkedik rájuk.

Amint haladtak előre, egyszer csak az egyik kanyarban azt hallották, hogy nem messze mögöttük lovak patája csattog, s ezek bizony már az őket üldöző Heródes katonái voltak. Egymásra nézett Mária és József: most mit tegyünk? A gyermeknek meg kell menekülnie. Mária hátranyúlt a csomagokhoz, elővette a ládikót, amiben az arany volt, és kinyitotta a tetejét. A sok aranypénz mind kiszóródott az útra. Ott hevertek a porban és gyalázatosan érezték magukat. Mi lesz a kincseskamrával, amiről álmództunk? Itt heverünk az országút porában mint holmi

kavicsok? A szamár pedig egyre távolodott a Szűzanyával, Jézussal, s a lépteit megszorozó Józseffel. A katonák hamarosan odaértek, meglátták a földre szórt kincset, s kiáltozni kezdtek:

– Nézzétek, aranypénz, gyűrünk, szedjük tele a zsebünket! – megálltak, és térdre ereszkedve szedgették hosszú időn át, mert az aranyak egyike-másika nagyon messzire gurult.

Így a menekülők egérutat nyertek az üldözőktől. Mégsem lassítottak, sietősen haladtak tovább Egyiptom felé.

Estére bizony már nagyon elfáradtak, s ismét csak egy – még a Betlehemnél is rosszabb – barlangot találtak, ott húzták meg magukat. Mária kevésbé tűnt elgyötörtnek, hiszen ő a szamáron utazott, de József lábát feltörte a saru, keservesen fájt neki, vízhólyagok borították a talpát.

– Mihez kezdjünk most, szegény József? – aggódott Mária, ám ekkor eszébe jutott, hogy kaptak ők egy kis tégelyben illatos balsamot a napkeleti bölcsektől.

– Nézd csak, ezzel bekenem a lábadat – szólott, s leoldva József saruját ellátta őt a hűsítő kenettel.

Nem tudom, a mirha hogy érezte magát József lábán, de az előző éjjel ő is másként képzelte a jövőjét, hogy őt majd a fejedelmi palotában fogják kézbe venni, Jézust, mint királyt, fölkenik vele, most pedig meg egy fáradt vándor lábát borítja.

A család nyugodni tért, de Mária szívében még élt az aggodalom, hogy mi lesz a sorsuk, eljutnak-e Egyiptomba, és ott mi vár rájuk. József és a gyermek már aludt. Mária elővette a dobozból a tömjént, és a kis tűzre, amit azért raktak, hogy melegedjenek, rászórta a tömjént. A kis barlangot egyből betöltötte az illata. Elmondott egy fohászt, hogy épségben megérkezzenek Egyiptomba, hogy a kicsinek ne történjék baja. A tömjénillattól lassan megnyugodott, és látta, hogy álmában József homlokán is kisimultak a ráncok.

Az úti csomagok között pedig ott maradt a dobozban egy darab aranypénz, egy szem tömjén, és egy csöpp mirha.

– Azt hiszem, valami egészen másra számítottunk tegnap – szólott az aranypénz.

– Bizony, bizony, meghökkentő dolgok történnek manapság a világban – bólogatott a mirha. – Nem lehetünk biztosak a holnapban.

– Mégis, talán a legjobb helyre kerültünk mindannyian – mondta a megmaradt tömjénzem.

A másik kettő csendesen bólintott.

– Ideje, hogy mi is nyugovóra térjünk – dűnnyögték, aztán már csak a tücskök cirpelése hallatszott az éjszakában.

Amyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesültek:

Okt. 3. Bánóczki Antónia

Okt. 24. Zádori Máté

Pap Kinga

Nov. 14. Szabó Simon

Dec. 12. Barkó Zeline

Boczonádi Anna

Akikért a harang szólt...

Okt. 21. Krójer Kálmán, 48 éves

Okt. 25. Sajóvölgyi Frigyes, 76 éves

Okt. 28. Brasnyó Imréné, szül.: Dianics Mária, 86 éves

Nov. 8. dr. Polt Éva, 69 éves

Nov. 12. Nagy Béláné, szül.: Izsó Mária, 89 éves

Nov. 15. Farkas Józsefné, szül.: Somogyi Margit, 76 éves

Nov. 17. Tóth Sándorné, szül.: Galasi Rozália, 73 éves

Nov. 19. Lipót Jánosné, szül.: Ötvös Emma, 91 éves

Nov. 23. Bardovics József, 62 éves

Dec. 10. Németh Béla, 86 éves,

Dec. 17. Baranya József Gábor, 59 éves,

Dec. 17. Varga Béláné, szül.: Molnár Julianna, 73 éves

*Dsten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Karácsonyi tizenkettő

Így nevezik a december 13., Luca napjával kezdődő időszakot, azt a tizenkét napot, mely az „áldott Jézus születésének” napjával záródik.

Ez a szűk két hét az év legsötétebb időszaka. Ekkor vannak a leghosszabb éjszakák. Szinte ráborul a sötétség az emberekre.

Világítani kell, és a legtöbbet ekkor kell világítani! Boldog az az ember, akinek van lámpája, olaja, és lesz lángja arra, hogy megtörje a sötétséget maga körül.

Régen, ebben az időszakban Jézus születésének ünnepét várva elindultak egymáshoz az emberek. Együtt készülődtek, együtt várahoztak. Köszöntöket, jókívánásokat mondtak egymásnak, a születésről szóló énekeket kántálták.

A Kenderke is elindul. Ebben az évben először Adventi Sokadalmat rendez. Kilép az iskola, a színházterem falain kívülre és koordinálva a város tizenöt óvodáját és iskoláját, ingyenes karácsonyváró alkalmakat hirdet mind a tizenkét sötét napra. Énekszóval, koncertekkel, versekkel várjuk azokat, akik

egy kicsit megállnak megpihenni, akik egy kicsit elgondolkodnak: kit várunk, mire készülünk.

Közel 400 gyermek vesz részt az adventi programsorozatban. Ennyi gyermeket készítenek fel az óvo nénik, tanítók, tanárok. Tanítják őket arra, hogyan gyűjtsanak gyertyát, hogyan világítsanak azoknak, akik egy kicsit leülnek, együtt énekelnek velük. Arra is lesz lehetőség, hogy magunk készítsük el szeretteinknek szóló ajándékainkat, vagy megvásároljuk a tóparton, a vásárban.

Várjuk a gyülekezet tagjait, szeretettel hívunk mindenkit és kívánjuk, hogy az adventi gyertya lángjából jusson minden sötét zugba feledtetve a nehézségeket, megtörve a sötétséget, reményt hozva az új esztendőre.

Ahogy az öregpásztor mondja a betlehemes beköszöntőjében: „Az áldott Jézus születésének” fénye ragyogjon be minden lelket!

**Aldott ünnepet kíván a Kenderke
minden táncosa és tanárai nevében:**

Kun Katalin

Szalagot tűztünk...

Valaki várta, valaki nem, de mindenképp eljött a pillanat: 2010 november 13-a, ami nekünk, Refiseknek, nem balszerencsét hozott, hanem egy felejthetetlen estét és egy bordó szalagot a kabátunkra.

Az esemény délután 4-kor kezdődött. A két végzős osztály bevonult a templomba, majd a Himnusz eléneklése után Márkus Mihály címzetes püspök igehirdetését hallgattuk meg. Ezzel véget is ért az egyházi rész, a többi már mind az iskoláról és a végzősökről szólt. Mindkét osztály előadta az erre az alkalomra készített műsorát: közös énekek, egyéni produkciók, tanárparódia, viccek és nem utolsósorban az osztályok bemutatása alkotta a beszámolókat. A műsorok után a végzős osztályok osztályfőnökeinek nevében Gálné Bagdán Eszter tanárnő osztotta meg velünk gondolatait.

Ezután következett az esemény fénypontja! Profi fotósok rögzítették, ahogy az osztályfőnökök feltűzték ránk a szalagot. A diákok után a két osztályfőnök, az igazgató és az igazgatóhelyettesek is kiálltak az Úr asztalához, hogy előre kiválasztott diákoktól ők is megkapják utolsó évünk jelképét.

A templomi rész ezzel (és a Szózáttal) lezárult, de a szalagavató még nem ért véget, hiszen az Edzőtáborban folytattuk.

Az Edzőtáborban tartott bálra a vendégek már csak meghívóval jöhettek be a helyszűke miatt. A műsorban négy tánc került bemutatásra, legelőször a Palotás, ami egy hagyományőrző magyar tánc. Ezután Cselovszki Dénes és Szabó Renáta-Alexandra mutatott be egy Kalotaszegi néptáncot. A táncok között versek, zeneszámok töltötték ki az időt, hogy a táncosok át tudjanak öltözni. Ezután következett az angol keringő, amit az eddigi iskolai hagyományoktól eltérően a „bé”-sek adtak elő modern zenére. Az utolsó tánc a bécsi keringő volt, amit az „a”-sok mutattak be szintén modern dallamokra. A bécsi keringő után mindkét osztály

tett néhány kört a teremben, hogy mindenki fotózhasson, aki eddig esetleg nem tudott. A tradíciókhoz híven ezután a szülő-diák tánc következett élő zene kíséretében, majd elkezdődött a bál. A finom és laktató vacsora közben és után ismerős dalok csendültek fel, amikre jó volt táncolni. Tíz óraker került sor a pezsgős koccintásra, ami azt jelképezte, hogy a tanárok immár felnőttként kezelik a végzősöket, valamint sok sikert kívántak az érettségihez. A koccintás után minden lány megkönnyebbülve rohant átöltözni. A koktéluhák sokkal kényelmesebbnek bizonyultak. Volt még idő egy kis táncra, a bál 11-kor ért véget.

Ilyen alkalom csak egyszer van az életben. Életre szóló élményt adott mindenkinek ez a csodálatos este, köszönjük mindazoknak, akik részt vettek abban, hogy minden jól sikerüljön.

Dávidházi Zsuzsanna és Sikrai Kisanna

Újesztendő, vígságszerző....

Van egy hely ebben a városban, egy régi-régi terem, különleges kisugárzással... Ez egy „nem túl nagy, de nem is kicsi”, galériás, hajópadlós, színpados, sok funkciós helyiség, amelyben egyszerűen jó együtt lenni.

Ez a Kocsi utcai Gyülekezeti terem, ahol a Pötörke Népművészeti Egyesület néhány éve havi rend-szerességgel kap lehetőséget arra, hogy kicsitől a nagyig, családok és fiatalok számára hagyományozza át népművészetünk különleges értékeit. Most, hogy a kiváló adottságok mellé a terem egy nagyon szép, új hajópadló borítást is kapott, bizonyára mindenkit örömmel tölt el.

A terem áldásos hatását az „Aprók tánca” minden résztvevője érzi, hiszen minden olyan természetesen zajlik. Hálásak vagyunk érte, hogy olyan családias helyszínre találtunk itt, ahol minden korosztály jól érzi és tevékenyen elfoglalja magát. Ezek a délutánok kézművességgel kezdődnek, s az elmélyült alkotást kizökkentik az aprók, akik már nagyon várják a gyermekjátékokat, a táncot.

A dalok tanulásához, népmese hallgatásához a kicsik körbeveszik a mesélőt a színpad lépcsőin, a szőnyegen ülve, majd ismét következik a zene, a tánc, melyet a Kincső zenekar szolgált, figyelmesen kísérve minden rezdülésünket, ugyanúgy szolgálva a legapróbbak első tánclépéseit, mint a nagyobbak mutatványait.

Ezen alkalmakra a szülők a babákkal, tipegőkkel és nagyobb gyermekekkel közösen jönnek el másokkal találkozni, beszélgetni, táncolni.

Akik még nem jártak itt azelőtt, gyakran nehezen találják meg az udvarban az óriási fenyő árnyékában megbújó termet, s annál szívesebben térnek vissza később, hogy a maguk s mindannyiunk örömeire velünk együtt játszanak, énekeljenek, táncoljanak.

Fontos esemény számunkra ez a rendezvénysorozat, amelyet Tata Város Polgármesteri Hivatala és a Református Egyházközség is támogat.

A Pötörke Táncegyüttes 2011-ben immár 25. éve járja a maga útját. A néptánc, népzene, népszokások megismerése, tanulása, bemutatása, tanítása, színpadra alkalmazása és még sok más, ehhez kapcsolódó feladat tölti ki mindennapjainkat. Heti rendszerességgel teremtettünk alkalmat azoknak a családós táncosoknak is a próbák látogatására, akik a fellépéseket, aktív táncos életet már nem vállalják, de a közösségünkbe szívesen eljárnak a mozgás, a tánc örömeért.

Már 14 éve annak is, hogy a sokasodó jubileumok színesítésére létrehoztuk a Folk-napot, mely alkalmat ad a táncosoknak, családjaiknak, barátainknak, érdeklődőknek az egymással való kötetlen találkozásra, egy értékes, élményekben gazdag nap eltöltésére színvonalas néptáncos, kézműves és népzenei programok kíséretében. Egyesületünk 14 éve minden évben megrendezi kicsik és nagyok örömeire. Az idén november 6-án mintegy háromszázan jöttek el rendezvényünkre. A régi táncosok ilyenkor elhozzák a legkisebb csemetéket is, bemutatva őket a táncos közösségünknek.

Hogy hogyan és merre visz tovább az út az új esztendőben s azután? Minden bizonnyal tánclépéseinket ugyanúgy egymás után illesztjük, mint eddig is tettük. Nagyon jó érzés tudni azonban azt, hogy ezen az úton van segítségünk, s nem járunk egyedül.

Táncpróbáinknak, rendezvényeinknek bizvást reméljük, jó helye lesz itt.

Hálás köszönet a lehetőségért, hogy ezt a szép termet ezután megtölthetjük zenével és táncsal, hogy otthonra lelhet benne a dal és mozdulat.

A közeledő új évre és az elkövetkezendő időkre reménnyel tekintünk, hogy együttműködésünk mindannyiunk számára fontos értékeket ad és őriz meg majd a jövőnek.

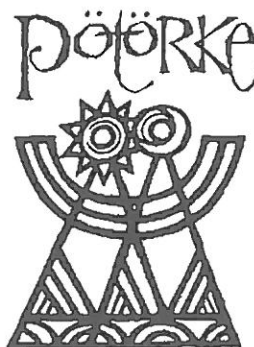
Mindezt nem foglalhatná össze egyszerűbben semmi, mint ez az áldást kérő, szép székely újévköszöntő ének:

*Ez új idő, újesztendő most kezd újulni,
újulással víg örömet most kezd hirdetni.*

*Hirdeti már a Messiás, eljöttünk lenni,
hogy lehessünk Úrjzusnak mind új fiai.*

*Úrjzusunk, mi Krisztusunk áldjál meg minket,
Bor, búzával, békességgel látogass minket!*

Gyurkó Erzsébet

**A jövőre 25. jubileumát ünneplő
Pötörke Táncegyüttes 2011-ben is folytatja
az Aprók Tánca táncszorozatát,
melynek időpontjai:**

**Január 22., február 19., március 19.,
április 16., május 21., szept. 17., okt. 15.**

Helyszín:

Református Gyülekezeti Terem, Tata, Kocsi u. 15.

Te is legyél Kadét?

Reményeink szerint az ebben az évben megjelenő Krétakorok mindegyikében olvashattok egy „blogrészletet”. S ha éppen az első tematikus blokkot olvasod, vajon mi lehet a témája ennek a sorozatnak?!

A fékezett habzásúaknak megsúgom: arról lesz szó, hogyan szereztem (ööö... szerzem) meg a jogosítványomat. Az ötlet nem az enyém (oktatóm, Pethő Csaba találta ki), én csak leírom az élményeimet, a tapasztalataimat és az érzéseimet. A mostani „bejegyzésben” a vezetés elméleti részéről olvashattok.

Miért is kötöttem ki pont most és pont a Kadét Autósiskolában? Az első kérdésre könnyű válaszolni. Tavasszal tettem egy előre nem teljesen megfontolt következményekkel járó kijelentést, s a kedves család papírt vett elő, majd mint tanúk hatan aláírták azon elképzelésemet, hogy „Addigra lesz jogsim!” A kijelölt dátum egyre csak közeledik, így július közepén vettem egy nagy levegőt, és beiratkoztam KRESZ tanfolyamra. Hogy miért a Kadétba? Ezt nem tudom ilyen egyszerűen megmagyarázni. Természetes volt, hogy odamegyek. A fél osztályom ott szerezte meg a jogosítványát, és mindegyikük nagyon jó véleménnyel volt az oktatás színvonaláról. Persze, nem szabad elfelejtenünk a családi ismeretségeket sem, és talán az egyik legfontosabb tényező: hogy (aránylag) közel van hozzánk a Kadét... :-). (A lustaság fél egészség... de miért ne legyek teljesen az?) Emlékszem, a kezdés előtti hétvégén apa leültetett a laptopja elé, és felmérte a lehetőségeket. Hatszáz papír, ilyen táblázat, olyan kördiagramm, statisztikák (komolyan, már csak a mutatópálca hiányzott!), számolgotott, osztott, szorozt és arra jutott, hogy Kadét. Én meg a fejemet vertem az asztalba, hogy én ezt mondtam!!! Ezért kellett egész délután feleslegesen ülnöm a számítógép előtt, hallgatni, ahogyan hangosan gondolkodik... Én már megint megmondtam előre... és csak nem megint nekem lett igazam?!?

A KRESZ tanfolyam előtt jött egy kedves doktor bácsi a Kadétba, aki kiállította az alkalmassági igazolásokat azoknak, akik még nem rendelkeztek e fontos papírral. :-)

Becs'szóra, az első KRESZ óra: a csapat elég hamar összerázódott, jól kijöttünk egymással. Egy KRESZ óra kb. négyórás volt. Oktatónk, Juhász László részletesen elmagyarázott mindent: KRESZ-t, vezetélméletet, műszakit. Már az elejétől kezdve közösen oldottunk meg tesztfeladatokat, rengeteg videót néztünk, situációkat elemeztünk és a KRESZ oktatónk sokat mesélt személyes tapasztalatairól is. Az autós iskola nagyon jól felszerelt: számítógépes oktatóprogram segítségével tanultunk, projektoros előadásokat hallgattunk. Ja, és nem szabad megfeledkeznünk a Kadét Múzeum „Autó- és motoralkatrészek” c. állandó interaktív kiállításáról sem.

Valamint a csokis szekrényről sem, ami gyors elsősegélyt nyújt éhenhalás ellen. :-)

A vizsga előtti héten már csak tesztezni jártunk be, egy külön kis teremben volt lehetőségünk számítógépen gyakorolni, ami így tisztára a vizsga hangulatát idézte elő. Mindig volt ott velünk valaki, aki megmagyarázta, ha egy kérdésre rosszul válaszoltunk, meg persze elviselte, ha egyesek a számítógépet okolták egy-egy sikertelen feladatsor után. (Hogy mindezt a számítógép hogyan viselte, kérdezze meg kezelőinformatikusát, tűzszerezését.)

A vizsgára az iskola oktatói vittek át minket Tátabányára. Nekem ez is egy nagy élmény marad, mert egy olyan kocsiba kerültem, ahol az oktató éppen motoros oktatást folytatott, így betekinthezt nyerhettem ebbe is. A vizsgáról csak annyit tudok mondani, hogy el kell járni a KRESZ órákra és akkor semmi gond sincs, megcsinálható a vizsga. Sőt, kifejezetten jó eredménnyel letehető. A csoportom 20 főből állt, és ebből 16-an sikeres vizsgát tettünk.

A másik elméleti tanfolyamom az elsősegély volt. Ez csak két alkalomból állt, és egyébként Emőke néni tartotta. Megnéztünk egy filmet, ami egy gyengébb horrorfilmnek is beillene. Ezenkívül egy rövid elméleti rész után megtanultunk az újraélesztés folyamatát, az eszméletlen ember vizsgálatát, gyakoroltunk különböző kötözési módokat stb... Mókás kedvű családtagjaimnak felajánlottam, hogy házi feladatom gyakorlati részét ezentúl szívesen elvégezzem rajtuk is... Az újraélesztés szinte feldobta őket!

A KRESZ vizsga után kellett mindenkinek oktatót választania.

Ki tanárt, ki autót választott...

De ez már a következő szám témája. :-)

Márkus Anna

(A cikket a Református Gimnázium
Kréta-kor című kiadványából vettük át)

LEGYÉL TE IS KADÉT!

GYORSASÁG + BIZTONSÁG + SZÍNVONAL: ELÉRHETŐ ÁRON!

K A D É T
AUTÓS ISKOLA

2890 Tata, Új út 3.

www.kadet.hu

Gerencsér István:

06 30 9568 344

Pethő Csaba:

06 20 9440 941

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Bibliás alkalmak

Istentisztelet: MINDEN VASÁRNAP

9.00 órakor TÓVÁROSON,

10.00 órakor TATÁN.

A vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a hitoktató teremben.

VASÁRNAPI ÖKUMENIKUS IMAÓRA
18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Istentisztelet SZERDÁN
délelőtt mindkét IDŐSEK OTTHONÁBAN,
délután 15.00 órakor a KÓRHÁZBAN.

NŐSZÖVETSÉGI ALKALOM
minden hónap ELSŐ szerdáján 18.00 órától
a Kocsi u. 15.-ben
és minden hónap ELSŐ csütörtökjén 18.00 órától
a Tóvárosi imaházban.

Támogatás

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Egy példány ára mintegy 25 forint. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán. Várjuk támogatók jelentkezését! Köszönjük segítségüket!

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Felelős kiadó: *Dr. Márkus Mihály*
Szerkesztette: *Főnix* Munkatárs: *Szter*
Készült: a gyülekezet kiadásában, 2000 példányban
Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

A gyülekezet tagjaihoz a presbiterek útján jut el a Harangszó.

Itt vagyunk: 2890 Tata, Kocsi u. 15.
Tél./fax: 34/380-616, 34/586-370
E-mail: reformatusgyhaz@etata.hu

Újdonság gyülekezetünk honlapja:
www.nyilóajtó.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja: www.kenderke.hu

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

PÁROS KÖR – Fialat családok összejövele havonta – Minden hónap harmadik vasárnapján.

COFFEE – konfirmált fiatalok összejövele csütörtökön 17.30 órától a Pinckelubban.

ÉNEKKARI PRÓBA
a tóvárosi református imaházban csütörtökön 18.00 órától.

IFJÚSÁGI BIBLIAÓRA
és kötetlen együttlét minden
pénteken 18.30 órától.

RÉZFÚVÓS PRÓBA
szombaton 11.00 órától a gyülekezeti teremben.

A gyülekezet **GOSPEL KÓRUSA** minden pénteken 17.00 órától tartja próbáját, és várja az énekelni vágyó fiatalokat.

Kismamák, kisbabák figyelem!

BABUSGATÓ – minden csütörtökön 10.00-tól a Kocsi utcai táncteremben. Kisgyermek és szülei zenei nevelése, énekkel, verssel!

AZ ÉLŐ FORRÁS FELÉ – útmutató gondolatok – FM 97,8 minden szerdán 20 h.-tól és vasárnap 19 h.-tól a Forrás Rádióban.

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.
Tata, Komáromi u. 55. Tel.: (34) 586-036

*Minden, ami nyomdával kapcsolatos:
Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
ügyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...*